

„Понаближи, видя ся
 „Татакъ горѣ подаде ся,
 „Дива орда Агарянска,
 „Голи боси като свраки,
 „Бѣли, чърни, всякояки :
 „Грозни, страшни, гологлави,
 „Опжлтени, побѣснѣли.
 „И по неж друга орда,
 „Тънки, сухи, поблѣднѣли,
 „Като восъхъ пожлтѣли,
 „Слѣдваше ъж като луда :
 „Бѣше, мисля, христіянска. . . .
 „На чело имъ грозна ламя,
 „Самъ Мухамедъ на бѣлѣ коня,
 „Водѣше си рой поганска. . . .
 „Стигна бездна, згрумоли ся,
 „И по него цѣли орди,
 „Като слѣпи хванали ся,
 „Нахвърлятъ ся като луди
 „Огънь пламна на небето,
 „Подскокна ми пакъ сърдцето :
 „Видяхъ тамо много старци, —
 „Глѣдахъ ми всити Свѣтци. . . .
 „Въвъ минутъ ся сичко съкри;
 „И земя ся тос' чясъ склопи.
 „Зярнахъ доло, що да видишь !
 „Да ся радвашъ ил' да плачишь?
 „Тамо сичко ся прѣтвори.
 „Смѣтнахъ : единъ, два, три, четири
 „Адамантени прѣстоли.
 „Бляснали ми въвъ туй поли.